

[Jørgen Jørgensen.]

I øvrigt kan jeg tilslutte mig de Synspunkter, som det ærede Medlem, der er Ordfører for det socialdemokratiske Parti, fremsatte, at den Drøftelse, der har været fremme om Forholdene ved Brigaden i Tyskland, gør det nødvendigt, at den højtærede Minister fremsætter sine Synspunkter om Spørgsmaalet. Før Brigaden rejste, henstillede jeg meget indtrængende til de ansvarlige militære Ledere, at man var opmærksom paa det store Ansvar, som den militære Ledelse havde over for den Ungdom, der blev sendt til Tyskland, idet alle var klar over, at de her kom ud for mange Fristelser. Jeg haaber, at den højtærede Minister kan fremsætte betryggende Udtalelser om, at den militære Ledelse virkelig har vist sig sin Opgave voksen og har forstaaet det Ansvar, der er forbundet med at faa saa mange unge Mennesker placeret paa den Maade, som Tilfældet er med Tysklandsbrigaden.

Jeg har ogsaa en anden Henstilling til den højtærede Minister. Jeg vil meget henstille, at Ministeren, saa længe der ikke er skabt nogen Plan for en Nyordning, standser de mange Planer, som er under Forberedelse med Hensyn til mulige Øvelsespladser og Skydebaner. Det er ikke rimeligt at skabe Uro og Usikkerhed hos mange Erhvervsudøvere, der har Jord i Nærheden af Øvelsespladserne eller bor inden for et Omraade, der tænkes anvendt til nye Skydebaner, hvis der ikke er noget Grundlag for de store Planer om Skydebaner og Øvelsespladser. Forhaabentlig varer det ikke længe, før man faar Klarhed over, hvad man faar Brug for i Fremtiden.

Fra flere Sider er der her i Dag givet Udtryk for det ønskelige i, at der kunde blive almindelig Enighed om en Ordning af vort Militær. Dette Ønske deler jeg. Fra alle Sider er der Gang paa Gang fremsat meget indtrængende Henstillinger om at holde det partipolitiske borte og samle sig om det rent saglige. Det betyder i al Almindelighed for deres Vedkommende, der siger saadan, at de mener, det saglige er deres Standpunkt, som vi andre skal gaa ind paa. Hvis vi fordomsfrit og sagligt skal drøfte Spørgsmaalet, tror jeg, man kommer til at ændre dette Standpunkt. Ønsker man at komme i Samarbejde med andre Mennesker, maa man naturligvis vise Hensyn til andres Meninger. Jeg tror, der kunde aabnes Muligheder for at faa en Samling om Opgaven, hvis man vilde vise et rimeligt Hensyn til andre Synspunkter fra de Menneskers Side, som opfordrer saa stærkt til Samling. Vi fra

Det radikale Venstres Side afviser ingenlunde et Forsøg paa Samling om dette Problem. Vi mener, at hele den tekniske Udvikling har ført til, at et Militærvæsen maa bygges op paa et andet Grundlag end det, vi tidligere har haft. Det er vor bestemte Opfattelse, at det ikke vil være en forsvarlig Anvendelse af vore økonomiske Midler at blive ved at købe Materiel til en Hæror-ning, vi ikke tror der bliver Brug for i Fremtiden. Vi vil derfor tage Forbehold med Hensyn til Bevillingerne om Anskaffelse af Materiel til Hæren i det kommende Aar under Bemyndigelsesloven. Men vi har til enhver Tid i vort Partis Historie erkendt Nødvendigheden af et vist Militær. Det gør vi ogsaa nu. Vi vedkender os, at vort Medlemsskab i De Forenede Nationer paa-lægger os visse Forpligtelser, som vi naturligvis er fuldt rede til at opfylde. Vi maa derfor ogsaa ved Opbygningen af vort Militær tage dette i Betragtning, og det er ikke mindst af denne Grund, at vi mener, man bør samle Opmærksomheden om Flyve-væsenet og, under Hensyn til Landets Beliggenhed, ogsaa om vor Marine. Hvis man vil erkende den tekniske Udviklings Betydning og Indflydelse paa en Nyordning, og hvis man vil lade være at foregøgle sig, at vi kan stille et Militærvæsen op, der kan løse egentlig krigsmæssige Opgaver, tror jeg, der er Udgangspunkt for at komme til et Resultat, som kan samle et overvejende Flertal her i Salen og her i Landet. Jeg raader til, at man i Forhandlingerne om Forsvaret kommer ned paa Realiteternes Grund.

Da den sidste Militærordning i 30erne blev gennemført, var Forskellen i Synspunkter meget smaa. Det er ubegribeligt, at der bagefter kan rejses en voldsom Diskussion om, at hvis man havde fulgt andre Synspunkter, end man gjorde i 1937, vilde Landets Stilling i 1940 have været en helt anden. Sandheden er den, at den Militærordning, der da gennemførtes, udtrykt i Penge, var anslaaet til at koste 45 Mill. Kr., og det mest yderliggaaende Forslag, der under Forhandlingerne her i Tinget blev stillet af Det konservative Folkeparti, lød paa 60 Mill. Kr. Enhver kan sige sig selv, at over for det, vi den 9. April blev stillet over for her i Landet, vilde det have været fuldkommen uden Betydning, om det ene eller det andet Forslag var blevet gennemført.

Jeg tror, at paa samme Maade som man dengang i 30erne erkendte de Betingelser, der forelaa, og søgte at indrette Forsvaret efter det, skulde man gøre det